

[Oluf Pedersen.]

Forhøjelse af Prisen paa det, Landbruget sælger herhjemme. Vi trænger til en Afskaffelse af den Forfalskning af Priserne, som Regering og Rigsdag og Organisationer gør alt for at gøre saa stor og stærk som muligt. Man fremsætter her i Rigsdagen under Behandlingen selv af et Lovforslag som dette den Tanke, at der skal være lige Ret for Landbruget, men man glemmer, at det, Lovforslaget gaar ud paa, allerhøjest kan være, at man vil forsøge, om man kan skabe lige Uret. Men dette at skabe lige Uret er en haabløst umulig Opgave. Uret kan ikke ligestilles, men afskaffes, og det er det, som er Regeringens og Rigsdagens Opgave.

Man taler her i Rigsdagen Gang paa Gang om, at man sidder her for at varetage sine Vælgeres Interesser, og en mener, det er Arbejdernes, en anden, det er Tjenestemændenes, en tredje, at det er Husmændenes, en fjerde, at det er Bøndernes eller Godsejernes særlige Interesser, man skal varetage. Det forekommer mig, at dette maa være en dundrende Misforstaaelse. Det, som er Opgaven for en Rigsdag, er at gennemføre en retfærdig Lovgivning, og ikke noget som helst andet. Man sidder her for at varetage det samlede Folks Interesse, for at øve Ret, og Partier, som ikke har den Opgave, burde for saa vidt forbydes i Grundloven. Man forsøger, om ikke man kan samle sig i Grupper om disse forskellige Interesser; det prøver man paa under Navn af Samling, enten det nu er Samling om Fagorganisationer, om Arbejdsgiverorganisationer eller Samling om L. S., en Samling, som jo betyder, at man ikke samler det danske Folk, men at man i Stedet for splitter det. Det forekommer mig, at hvis man vil varetage Folkets Interesse, maa man gaa imod en Lovgivning, der sætter ind for at hæve Priserne for nogle Producenter og gør Varen dyrere for alle Forbrugerne. En saadan Lovgivning er altid Uret; en saadan Lovgivning deler vort Folk efter Interesser og undergraver vort Fællesskab, og man kan snart spørge, om det er saadan, at man paa Rigsdagen kun kan lave daarlige Love, om vi ikke snart kan forstaa, at det er en helt anden Lovgivning, der trænges til. Jeg beklager dybt, at man ikke kan forstaa dette, og advarer mod at gaa videre ad den Vej, man ved dette Lovforslag er inde paa; vel er det et forholdsvist betydningsløst Lovforslag, men det indgaar som et Led i Kornordningen, der er en af de sletteste Love, der er vedtaget paa den danske Rigsdag.

Jeg vender mig ganske naturligt med denne Begrundelse imod Regeringsforslaget, men endnu mere imod den Ændring, der er foreslaaet fra Det frie Folkeparti om 2 Kr. mere i Told. Maa jeg spørge dette Parti: naar man synes, vi skal have 2 Kr. mere i Told, hvorfor saa ikke lige saa godt 4 Kr. mere eller 8 Kr. mere, hvis det virkelig er noget godt, noget, som kan gavne Landbruget, at vi fik en saadan Stigning? Jeg vender mig ogsaa imod Importforbudet for Majs, fremsat her i LovgivningsForm, selv om jeg er klar over, at den højtærede Landbrugsminister har udstedt et saadant Importforbud i Henhold til den nugældende Kornordning. At man, som Det frie Folkeparti foreslaar, vil belaste Statskassen ved denne yderligere Prisstigning, gør ikke, at Forslaget bliver bedre, selv om det selvfølgelig kan være nødvendigt. Jeg vil anbefale at stemme imod baade de Konservatives Forslag og Det frie Folkepartis Ændringsforslag. Regeringens og hele Udvalgets Forslag er ikke Udtryk for nogen Forværelse af Lovforslaget, saa dem vil vi ikke gaa imod; derimod vil jeg anbefale at stemme imod selve Regeringens Lovforslag.

Med Hensyn til det kommunistiske Forslag om, at der skal træffes nødvendige Foranstaltninger til at sikre Godsejerne den Kornpris, som er fastsat i Kornordningen, maa jeg sige, at det tyder jo ikke paa, at man fra kommunistisk Side er blevet klogere. Naar Kommunisterne, der hidtil er gaaet imod Kornordningen, nu gaar med, er det kun et Udtryk for den nye kommunistiske Taktik. Det er kun en Slags Luskeri for at takkes Regeringspartierne, og saa gør det for saa vidt ikke saa meget, om Arbejderne skal betale for denne nye Taktik! Nu vil jeg jo antage, at man fra kommunistisk Side vil gøre gældende, at Ordningspolitikken i og for sig er kommunistisk, og det er ikke helt urigtigt; i selve sit Princip er Ordningspolitikken kommunistisk, og den Politik, som de 6 Partier her giver Tilslutning til, viser, at man i ikke saa ringe Grad er inficeret med kommunistisk Tankegang. Men dette er i alt Fald ingen Begrundelse for, at vi fra vor Side skulde stemme for Ændringsforslaget.

Det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen fremsatte over for det ærede Medlem Hr. Grønning den Betragtning, at de Konservative ikke var maadeholdne. Det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen var klar over, at Korntolden var noget galt,